

Edicions del País Valencià, S. A.

Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.

46001 València

Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.

08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.

07001 Ciutat de Mallorca.

President del Consell

d'Administració:

Rafael Mansanet.

Conseller Delegat:

Euseu Climent.

Director:

Francesc Pérez i Moragon.

Redacció:

Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,

Vicent Martí.

Documentació:

Enric Bellveser.

Correcció lingüística:

Vicent Sanchis.

Delegacions:

Xavier Andrés i Nadal Escrig (Castelló de la Plana).

Miquel Martínez (Alacant).

Josep Rosselló (Ciutat de Mallorca).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau

Barceló, Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:

Casanovas

Logotip: Josep Hortolà.

Portada: Vicent Gràcia.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i composició:

Tip. Art. Puertes, S. L. - 46008-València

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià

Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.

Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez

Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.

Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,

José Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,

Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume

Lorés, Antoni Serra, Josep M. Uompart, Gabriel

Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,

F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-

vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago

Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,

V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,

Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep

Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-

cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia

Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.

Espinás, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador

Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana

Escubedo, B. Mesquida, M. Muñoz, M. S. Jardí.

Direcció, redacció, administració, publicitat i

subscripcions: Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.

46001 València. Tel. 352 48 69.

Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-

pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.

L'opinió de la revista queda només reflectida en

els articles editorials.

Des del Temps

Barrionuevo, sant i màrtir

Hi ha coses que ja no es fan, o que no s'haurien de fer. Però Barrionuevo, l'eficaç ministre d'Interior de Felipe González, no ho sap encara.

Per exemple, espiar. Per exemple, donar la «paraula d'honor» com a gran argument provatori de la seua innocència.

Cal esperar que l'exemple no s'estenga, perquè, si no, els funcionaris que depenen de Barrionuevo entraran en un període professional més aviat difícil, més aviat estúpid. Imaginen que, a partir d'ara, qualsevol presumpte delinqüent podrà respondre a les acusacions policiaques amb tota facilitat: «escolte, que no, que li done la meua paraula d'honor que no vaig fer tal cosa o tal altra». I tot resolt. La policia, davant aquesta allau d'arguments exculpatoris, no tindrà més remei que deixar anar el presumpte infractor de la llei i deixeble ben aprofitat de les ensenyances del ministre del ram.

Sense caricatura: Barrionuevo re-

sulta tan poc convincent com, els últims temps, Felipe González, les aparicions públiques del qual són marcadament per una fatal manca de connexió entre el que diu i allò que s'esperava que digués.

Clar és que, fins ara, González —i en general, el PSOE— tenia al seu favor una carta fonamental per a no perdre certes partides: la unitat del partit al seu voltant i, notablement, la dels diputats socialistes.

Però hi ha alguns signes que indiquen la possibilitat que això s'acabe. La projectada reforma de pensions ha sacsejat l'aparell parlamentari socialista i, malgrat la proximitat relativa de les eleccions generals (o potser per això), s'estan produint canvis de posició.

Al capdavant, és ben lògic: no es pot pensar que tothom estiga d'acord a figurar en les llistes d'un partit en què Barrionuevo pot fer això, Boyer allò, Guerra allò altre i González...

Més TV, és la guerra

Més d'un milió de valencians (de la ciutat de València i dels voltants) s'han sentit aquests dies molt addictes a la televisió; tant, que feia anys que no se sentia pels carrers, als bars, a les botigues, tantes converses en què la diabòlica caixa estigués implicada. El fet que una empresa privada (Valvipri) es dedique a emetre cada dia, durant unes quantes hores de bona audiència, dibuixos animats i pel·lícules infantils, a banda unes altres de menys ingènues, en què primen les de sang i fetge i les espanyolades (Conchita Velasco, Lina Morga, Tony Leblanc, etc.), ha estat una autèntica revolució. Un diumenge, a les tantes de la vesprada, mentre les dues cadenes de TVE llancen sobre els espectadors

onades de futbol i d'hípica, Valvipri ofereix les sagnants aventures d'un que s'oposa a les maniobres de la CIA. ¿Què més ens podeu dar en l'altra vida?, com diria el poeta Joan Maragall.

Hi ha molta gent emocionada amb l'oferta de Valvipri i amb el fet que el delegat del govern vulga tancar les emissions. Els promotors, mentrestant, mobilitzen la part de l'opinió pública que els és favorable, demanant-los formes visibles d'adhesió.

Tot plegat, una petita batalla, sobre el fons de la indecisió socialista entorn de què fer amb les televisions privades. EL TEMPS ha seguit aquesta història, en relació directa amb els protagonistes.

Francesc Pérez i Moragon